

תת"ע 13058/02/19 - ראדי אבו שקארה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 13058-02-19 מדינת ישראל נ' ראדי אבו שקארה
תיק חיצוני: 90119269323

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש ראדי אבו שקארה
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 17.3.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה מיום 18.11.18 של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט וכי בתאריך 16.12.18 קיבל שתי הודעות ממשטרת ישראל בהן צוין כי בקשתו התקבלה וכי זימון לדיון יישלח אליו במועד מאוחר יותר. טען כי מאז לא קיבל כל הודעה נוספת עד לקבלת פסק הדין ביום 28.3.19 ועל כן לא ידע אודות מועד הדיון שאחרת היה מתייצב כנדרש. ביקש לבטל את פסק הדין וליתן לו יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי מאישור המסירה עולה כי בוצעה מסירה כדן. טענה כי המבקש לא העלה כל הסבר מוצדק להיעדר התייצבותו לדיון, הוסיפה וטענה כי המבקש לא פירט סיכויי הגנתו.
5. בהמשך לתגובת המשיבה, איפשרתי למבקש, בהחלטה מיום 28.5.19, להתייחס לאישור המסירה המצוי בתיק והחתום בידי "סוזי".
6. בתגובת המבקש מיום 13.6.19, טען המבקש כי כל המסמכים הקשורים לניהול ההליך אמורים להישלח אליו לביתו לפי כתובתו הרשומה במשרד הפנים, רחוב התורן 39 בחיפה, שם הוא מתגורר יחד עם אשתו ובנו. טען כי "סוזי" היא מזכירת החברה בה הוא עובד, והיא גם אחותה של אשתו, אך לא ברור לו מדוע נשלחו המסמכים לכתובת החברה, ככל שאכן נשלחו לשם. טען כי מבירור שערך עם סוזי,

מסרה לו כי מידי יום היא מקבלת "ערימה של מכתבים" ואינה זוכרת קבלת מסמכים הקשורים אליו.

7. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

9. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובת ביתו של המבקש ונמסר לידי "סוזי" אשר אישרה קבלת דבר הדואר בחתימתה. אמנם באישור המסירה לא צוינו פרטי המסירה, אך המבקש אישר כי הוא מכיר את סוזי, שהיא מזכירת החברה בה הוא עובד וגיסתו. המבקש טען כי מבירור שערך עם סוזי, מסרה לו כי אינה זוכרת קבלת מסמכים הקשורים אליו, אך לא צירף תצהיר מטעמה לתמיכה בבקשתו.

המבקש אף אישר כי קיבל לידיו את פסק הדין בתאריך 28.3.19, ומכאן שגם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

10. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

11. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

12. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 1.9.19.

13. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ט, 06 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.